

Форум. Реформа освіти в Україні

12/04/2018

Володимир Співаковський – письменник, бізнесмен, президент міжнародної корпорації «Гранд»

Ключові питання обговорення:

Реформи у сфері освіти

Новітні освітні платформи та системи

Сучасна роль взаємозв'язку викладач-студент

Роль людських ресурсів у майбутньому України та світі

Короткий зміст

На жаль, наука, у тому вигляді, у якому вона була усі часи, потихеньку вмирає. Визначити це доволі просто – на неї у всьому світі виділяють все менше й менше коштів. Чому? Немає відповідної віддачі. Мода пішла на додаткову реальність, сингулярність, неявні закономірності та віртуальний світ. А наука перед ними у зацепінні завмерла. І друге – перестав відчуватися зв'язок між інвестиціями у науку та користю від цього.

У сучасній парадигмі науці вже ніяк не вижити. Потрібні сплески екстра-новизни. Новий поворот. Потрібно з'єднати сувору науку з ненауковими, мало з'ясованими та недоведеними явищами, наприклад, з інтуїцією. Зараз сама мода на додаткову реальність та віртуальний світ.

Реформа освіти – це не лише синуси та валентності. Реформа – це новий образ життя дітей, їх відповідальності, довіри до них звідусиль, їх старанності та душевних устремлінь.

Молодь думає, куди піти після ЗНО? Насправді, вже виведена формула 20:20. Перші 20 означають, що усвідомлене розуміння «ким я хочу бути» приходить до людей приблизно у 20 років. Це співпадає приблизно із третім курсом вишу, коли починаються вузькі спеціалізації. А до того лише сумніви.. Інші 20 – це приблизно стільки процентів випускників точно знають – куди і навіщо поступати, аби потім забезпечити собі прожиток. Тому стільки коливань у останніх 80%. Але що цікаво, розумні молоді люди до вибору професії тепер ставляться незвично. Вони не шукають вже вузьку спеціалізацію (це надто примітивно та застаріло), а виходять з практичних відчуттів. В першу чергу вони ставлять самі до себе питання:

- Я на роботі хочу мати справу з папером, чи людьми?
- Я хочу мати роботу сидячу чи мобільну?
- Мені потрібна робота рутинна чи креативна?
- Я хочу працювати у великій компанії чи в маленькій?
- Я хочу працювати у державній компанії чи в приватній?
- Я хочу працювати в Україні чи за кордоном?
- Я хочу керувати чи виконувати?
- Скільки грошей я хочу отримувати через 3, 5, 10 років?

І тільки після цього має сенс скласти перелік привабливих для себе професій. І вже тоді шукати, де можна поєднати приємне з корисним і стати високооплачуваним компетистом.

Інші обирають професію, навіть, якщо її вже не існує.

Окремі цитати

«У нашій країні немає амбіцій зробити свою систему освіти кращою в світі...»

«Яка мета реформування освіти, я зараз про шкільне говорю, в Америці – щоби Америка була найкращою за усіма напрямками, яка мета реформування освіти у Британії»

– щоби до неї зі всього світу приїзджали, в основному азіатські студенти і залишали у червоно-цегляних коледжах 50 млрд фунтів стерлінгів, це велика частина бюджету цієї країни. Яка мета реформування системи освіти Польщі – інша – щоби вирівняти із Європейським освітнім рівнем, тому що це питання міграції населення та сертифікації знань. Яка мета реформування системи освіти Сінгапура – задля того, щоб вони рвонули, як азіатські тигри швидко різко вгору. Яка мета реформування системи освіти в Україні – ну щоби всі здали ЗНО...»

«Знання не можуть бути лише технічними або гуманітарними. Раніше так розподіляли. Сьогодні це вже не модно. Сьогодні, уважайте, у силіконовій долині вже менше приймають айтишників – їм знадобились філософи. Я був вражений...»

«Світ став таким переплетеним, світ перестав мислити професіями. Ви думаєте – яка там буде професія – а це вже не модно, спеціальність – вже не модно. Практично 80% людей, внаслідок цього, працює не на роботі, не в професії, а в проектах. І у цьому проекті, куди ви потрапите, ви можете отримати зовсім іншу функцію...»

«Знання – говорять, що це сила.. Френсіс Бекон у 16 столітті сказав, що знання – це сила. Знання вже давно не сила! Знання були би силою, якщо б усі наші талановиті вчені, винахідники, академіки, професори, інженери були б на верху положення. Це ж джерела розуму – стільки знають багато усього! І що вони – ні поваги у суспільстві, ні зарплати, ні доходів, ні майбутнього...»

«У нас 80% дисертацій в Україні захищаються з термінології. Я, каже один вчений, вважаю, що це має називатись так, тому що дванадцять інших вчених називають це інакше, а я вважаю, що так. І вони сперечаються яку і що має назву.. Та навіщо ці назви? Чому це не працює у нас?...»

